

**Decizie de indexare a faptei de plagiat la poziția
00371 / 03.07.2017
și pentru admitere la publicare în volum tipărit**

care se bazează pe:

A. Nota de constatare și confirmare a indiciilor de plagiat prin fișa suspiciunii inclusă în decizie.

Fișa suspiciunii de plagiat / Sheet of plagiarism's suspicion	
Opera suspicionată (OS) Suspicious work	Opera autentică (OA) Authentic work
OS	TOMA Gheorghe, ȘTEFAN Teodoru, TUDOSE Mihai și LUNGU Severin Florian. <i>Schimbarea managerială, managementul schimbării: manageri înnașcuți, manageri formați</i> . București: Editura Academiei Naționale de Informații [A.N.I.]. 2009.
OA	TOFFLER Alvin. <i>Șocul viitorului</i> . București: Editura Politică, București. 1973.
Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion	
p.324:32 – p.325:19	p.38:08– p.39:15
Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la Sheet drawn up for including the suspicion in the Index of Plagiarized Works in Romania at www.plagiate.ro	

Notă: Prin „p.72:00” se înțelege paragraful care se termină la finele pag.72. Notația „p.00:00” semnifică până la ultima pagină a capitolului curent, în întregime de la punctul inițial al preluării.

Note: By „p.72:00” one understands the text ending with the end of the page 72. By „p.00:00” one understands the taking over from the initial point till the last page of the current chapter, entirely.

B. Fișa de argumentare a calificării de plagiat alăturată, fișă care la rândul său este parte a deciziei.

Echipa Indexului Operelor Plagiate în România

Fișa de argumentare a calificării

Nr. crt.	Descrierea situației care este încadrată drept plagiat	Se confirmă
1.	Preluarea identică a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
2.	Preluarea a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, care sunt rezumate ale unor opere anterioare operei autentice, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
3.	Preluarea identică a unor figuri (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
4.	Preluarea identică a unor tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
5.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin includerea unui nou autor sau de noi autori fără contribuție explicită în lista de autori	✓
6.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin excluderea unui autor sau a unor autori din lista inițială de autori.	
7.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței, fără nici o intervenție personală care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
8.	Preluarea identică de figuri sau reprezentări grafice (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
9.	Preluarea identică de tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
10.	Preluarea identică a unor fragmente de demonstrație sau de deducere a unor relații matematice care nu se justifică în regăsirea unei relații matematice finale necesare aplicării efective dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
11.	Preluarea identică a textului (piese de creație de tip text) unei lucrări publicate anterior sau simultan, cu același titlu sau cu titlu similar, de un același autor / un același grup de autori în publicații sau edituri diferite.	
12.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație de tip text) ale unui cuvânt înainte sau ale unei prefețe care se referă la două opere, diferite, publicate în două momente diferite de timp.	

Notă:

a) Prin „proveniență” se înțelege informația din care se pot identifica cel puțin numele autorului / autorilor, titlul operei, anul apariției.

b) Plagiatul este definit prin textul legii¹.

„...plagiatul – expunerea într-o operă scrisă sau o comunicare orală, inclusiv în format electronic, a unor texte, idei, demonstrații, date, ipoteze, teorii, rezultate ori metode științifice extrase din opere scrise, inclusiv în format electronic, ale altor autori, fără a menționa acest lucru și fără a face trimitere la operele originale...”.

Tehnic, plagiatul are la bază conceptul de **piesă de creație** care²:

„...este un element de comunicare prezentat în formă scrisă, ca text, imagine sau combinat, care posedă un subiect, o organizare sau o construcție logică și de argumentare care presupune niște premise, un raționament și o concluzie. Piesa de creație presupune în mod necesar o formă de exprimare specifică unei persoane. Piesa de creație se poate asocia cu întreaga operă autentică sau cu o parte a acesteia...”

cu care se poate face identificarea operei plagiate sau suspicioase de plagiat³:

„...O operă de creație se găsește în poziția de operă plagiată sau operă suspicioasă de plagiat în raport cu o altă operă considerată autentică dacă:

- i) Cele două opere tratează același subiect sau subiecte înrudite.
- ii) Opera autentică a fost făcută publică anterior operei suspicioase.
- iii) Cele două opere conțin piese de creație identificabile comune care posedă, fiecare în parte, un subiect și o formă de prezentare bine definită.
- iv) Pentru piesele de creație comune, adică prezente în opera autentică și în opera suspicioasă, nu există o menționare explicită a provenienței. Menționarea provenienței se face printr-o citare care permite identificarea piesei de creație preluate din opera autentică.
- v) Simpla menționare a titlului unei opere autentice într-un capitol de bibliografie sau similar acestuia fără delimitarea întinderii preluării nu este de natură să evite punerea în discuție a suspiciunii de plagiat.
- vi) Piesele de creație preluate din opera autentică se utilizează la construcții realizate prin juxtapunere fără ca acestea să fie tratate de autorul operei suspicioase prin poziția sa explicită.
- vii) În opera suspicioasă se identifică un fir sau mai multe fire logice de argumentare și tratare care leagă aceleași premise cu aceleași concluzii ca în opera autentică...”

¹ Legea nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 4 iunie 2004

² ISOC, D. Ghid de acțiune împotriva plagiatului: bună-conduită, prevenire, combatere. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2012.

³ ISOC, D. Prevenitor de plagiat. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2014.

IDEI
CONTEMPORANE

ȘOCUL
VIITORULUI

ALVIN TOFFLER

ep

o liniște relativă și un mediu curat înconjurător și caracteristice — uneori chiar esențiale. Iar linia de asamblare — organizarea unor armate de oameni care execută operații simple ce se repetă — este un anacronism. E timpul ca simbolurile tehnicii să fie modificate — să țină pasul cu schimbările tot mai rapide ale tehnologiei înseși.

Accelerarea apare uneori în mod spectaculos în unele cifre statistice, ca, de exemplu, cele privind progresul realizat în transporturi. S-a amintit astăzi că în anul 6 000 î.e.n. cel mai rapid mijloc de transport pe care omul îl avea la dispoziție pentru a străbate distanțe mari era caravana de cămile, care parcurge în medie 13 km pe oră. Abia în anul 1600 î.e.n., când a fost inventat carul, viteza maximă s-a ridicat la circa 30 km pe oră.

Această invenție a fost atât de impresionantă și s-a dovedit că era atât de greu să se depășească această limită de viteză, încât peste circa 3 500 de ani, când prima diligență a început să circule în Anglia în 1784, ea nu realiza în medie mai mult de 16 km pe oră. Prima locomotivă cu aburi, care a început să circule în 1825, avea o viteză maximă de numai 20 km pe oră, iar marile corăbii ale timpului străbăteau oceanul cu jumătate din această viteză. Abia în anul '80 al secolului al XIX-lea, omul, cu ajutorul unei locomotive cu aburi perfecționate, a reușit să atingă viteza de 160 km pe oră. Omenirea a avut deci nevoie de milioane de ani ca să atingă acest record.

A fost însă nevoie de numai cincizeci și opt de ani pentru a depăși de patru ori limita atinsă, astfel că în 1938 omul străpungea în aer bariera de 500 km pe oră. A durat doar cât o scăpărare de douăzeci de ani până când s-a dublat și această limită. În 1960 avioane rachetă s-au apropiat de viteze de 6 000 km pe oră, iar oameni în capsule spațiale înconjurau Pământul cu 28 000 km pe oră. Dacă s-ar întocmi un grafic, linia reprezentând progresul înregistrat de generația trecută ar sări afară din pagină, pe verticală.

Fie că ne ocupăm de distanțe parcurse, de altitudini atinse, de minerale extrase sau de energie ex-

implozivă domesticită, este evidentă aceeași tendință de accelerantă. Schema aici, ca și în o mie de alte serii statistice, este absolut limpede și precisă. Se scurg milenii sau secole și apoi, în vremurile noastre, se fi-produce o explozie subită a limitelor, o săritură fantastică înainte.

Explicația acestei situații rezidă în faptul că tehnica se hrănește cu propria ei substanță. Tehnica face posibilă mai multă tehnică, după cum putem constata dacă examinăm ce se petrece cu procesul inovației. Inovația tehnică constă dintr-un ciclu de trei stadii înlănțuite și care se nasc unul din celălalt. Întii este ideea creatoare și realizabilă. Apoi vine aplicația practică. A treia fază este difuzarea în sînul societății.

Procesul se încheie, cercul se închide, dar difuzarea tehnicii cuprinzînd noua idee face să prolifereze, la rîndul ei, noi idei creatoare. Apare în mod evident că în prezent intervalul dintre stadiile acestui ciclu s-a scurtat.

E un fapt cunoscut că 90% din totalul oamenilor de știință din toate timpurile trăiesc în prezent și că zilnic se fac noi descoperiri științifice. În plus, noile idei sînt puse în aplicare mult mai repede decît înainte. Timpul dintre concepere și darea în folosință a fost redus în mod radical. Aceasta reprezintă una dintre deosebirile esențiale dintre noi și strămoșii noștri. Apollonios din Perga a descoperit secțiunile conice, dar abia peste 2 000 de ani acestea au fost aplicate în problemele de mecanică. Au trecut secole întregi între momentul cînd Paracelsus a descoperit că eterul poate fi folosit ca anestezic și momentul cînd a început să fie folosit în acest scop.

Chiar și în vremuri mai apropiate se observă același fenomen de întîrziere. În 1836 a fost inventată o mașină care secera, treiera, lega paiele în snopi și umplea sacii cu grăunțe. Această mașină era și ea bazată pe o tehnologie veche de cel puțin douăzeci de ani la data aceea. Totuși abia peste un secol, după 1930, au putut fi găsite în comerț asemenea combine. Primul patent englez pentru o mașină de scris a fost emis în 1714. Dar a trebuit să treacă un secol și jumătate pentru ca mașinile de scris să apară pe